

**25-03-2023. † Ο ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΣ
ΤΗΣ ΥΠΕΡΑΓΙΑΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ
ΚΑΙ ΑΕΙΠΑΡΘΕΝΟΥ ΜΑΡΙΑΣ.**

Ἐθνικὴ ἐορτὴ ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τῆς
Ἐλληνικῆς ἐπαναστάσεως τοῦ 1821.
Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον,...
Συναπτὴ μεγάλη καὶ ἡ Ἐκφώνησις
὾π πρέπει σοι πᾶσα δόξα...
Ὕχος δ'.

**Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν,
εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν
ὄνοματι Κυρίου.**

**Σπίχ, α! Ἐξομολογεῖσθε τῷ
Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τόν
αἰῶνα τό ἔλεος αὐτοῦ.**

**Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν
ἡμῖν...**

**Σπίχ, β! Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύ-
κλωσάν με, καὶ τῷ ὄνοματι Κυρίου
ἡμυνάμην αὐτούς.**

**Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν
ἡμῖν...**

**Σπίχ, γ! Παρὰ Κυρίου ἐγένετο
αὕτη, καὶ ἐστι θαυμαστὴ ἐν ὄφθαλ-
μοῖς ἡμῶν.**

**Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν
ἡμῖν...**

Ἀπολυτίκιον
Ὕχος δ'

**Сήμερον τῆς σωτηρίας ἡμῶν τὸ
Κεφάλαιον, καὶ τοῦ ἀπ' αἰῶνος
Μυστηρίου ἡ φανέρωσις, ὁ Γίδος
τοῦ Θεοῦ, Γίδος τῆς Παρθένου γίνε-
ται, καὶ Γαβριὴλ τὴν χάριν εὐαγ-
γελίζεται. Διὸ (καὶ ἡμεῖς) σὺν
αὐτῷ τῇ Θεοτόκῳ βοήσωμεν.
Χαῖρε Κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος
μετὰ σοῦ. ἐκ τρίτου**

**Συναπτὴ μικρά καὶ ἡ Ἐκφώνησις
Ὅτι σὸν τὸ κράτος...**

Μετὰ τὴν Α' Σπιχολογίαν

Κάθισμα

Ὕχος α'

Τὸν τάφον σου Σωτὴρ

Ο μέγας Στρατηγός, τῶν ἀὖλων
ταγμάτων, εἰς πόλιν Ναζαρέτ, ἐπι-
στὰς Βασιλέα, μηνύει σοι Ἀχραντε,
τῶν αἰώνων καὶ Κύριον· Χαῖρε,
λέγων σοι, Εὐλογημένη Μαρία,
ἀκατάληπτον, καὶ ἀνερμήνευτον
θαῦμα, βροτῶν ἡ ἀνάκλησις.

Δόξα Πατρί... Καὶ νῦν...Τὸ αὐτὸ

Μετὰ τὴν Β' Σπιχολογίαν

Κάθισμα

Ὕχος γ'

Τὴν ὁραιότητα

**Сήμερον ἀπασα κτίσις ἀγάλλε-
ται, ὅτι τὸ χαῖρε σοι φωνεῖ
Ἄρχαγγελος, εὐλογημένη σὺ Σεμνή,
καὶ Ἀχραντε πανάμωμε. Σήμερον
τοῦ ὄφεως, ἀμαυροῦται τὸ
φρύαγμα· ἀρᾶς γὰρ διαλέλυται,
τοῦ Προπάτορος σύνδεσμος. Διὸ
καὶ κατὰ πάντα βοῶμέν σοι· Χαῖρε
ἡ Κεχαριτωμένη.**

Δόξα Πατρί... Καὶ νῦν...Τὸ αὐτὸ

Μετὰ δὲ τὸν Πολυέλεον.

Κάθισμα. Ὅχος δ'.

Κατεπλάγη Ιωσὴφ.

Γαβριὴλ ἐξ ούρανοῦ, τὸ Χαῖρε
κράζει τῇ σεμνῇ, ὅτι συλλήψῃ ἐν
γαστρί, τὸν προαιώνιον Θεόν, τὸν
διὰ λόγου τὰ πέρατα συστησάμε-
νον· ὅθεν Μαριὰμ ἀπεφθέγγετο·
Ἄνανδρός εἰμι, καὶ πῶς τέξω Γίόν;
ἄσπορον γονὴν τὶς ἐώρακε; καὶ ἐρ-
μηνεύων ἔλεγεν ὁ Ἀγγελος, τῇ Θε-
οτόκῳ καὶ Παρθένῳ· Ἐλεύσεται
σοι· Ἄγιον Πνεῦμα, καὶ δύναμις
Ὕψιστου ἐπισκιάσει σοι.

Δόξα... τὸ αὐτὸν

Καὶ νῦν... ὅμοιον

Ἄπεστάλη Γαβριήλ, πρὸς τὴν Παρθένον καὶ ἀγνήν, καὶ ἐμήνυσεν αὐτῇ, τὴν ἀνεκλάλητον χαράν, ὅτι ἀσπόρως συλλήψῃ καὶ οὐ φθαρήσῃ τέξῃ γὰρ Γίόν, τὸν πρὸ αἰώνων Θεόν, δῆς σώσει τὸν λαόν, ἐκ τῶν πταισμάτων αὐτῶν, καὶ μαρτυρεῖ ὁ πέμψας με εἰπεῖν σοι· Εὐλογημένη τὸ Χαῖρε, Παρθένος τίκτεις, καὶ μετὰ τόκου, πάλιν μένεις Παρθένος.

Τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἥχου.

Ἀντίφωνον Α'

Ἐκ νεότητός μου πολλὰ πολεμεῖ με πάθη· ἀλλ' αὐτὸς ἀντιλαβοῦ, καὶ σῶσον Σωτήρ μου. (*δῆς*)

Οἱ μισοῦντες Σιών, αἰσχύνθητε ἀπὸ τοῦ Κυρίου· ὡς χόρτος γάρ, πυρὶ ἔσεσθε ἀπεξηραμένοι. (*δῆς*)

Δόξα.

Ἄγιῳ Πνεύματι πᾶσα ψυχὴ ζωοῦται, καὶ καθάρσει ύψοῦται, λαμπρύνεται, τῇ τριαδικῇ μονάδι ἰεροκρυφίως.

Καὶ νῦν.

Ἄγιῳ Πνεύματι, ἀναβλύζει τὰ τῆς χάριτος ρεῖθρα, ἀρδεύοντα, ἀπασαν τὴν κτίσιν πρὸς ζωγονίαν.

Προκείμενον, Ἡχος δ'

Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. (*δῆς*)

Σπίχ. **Ἄσατε** τῷ Κυρίῳ ὄσμα καινόν, ὄσατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ.

Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Ἡ Τάξις τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Ὁρθρου
Ἡχος β'.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Ἄινεσάτω πνοὴ πᾶσα τὸν Κύριον.

Εὐαγγέλιον. **Ἐκ τοῦ κατὰ**

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Καὶ εὐθὺς ὁ Ν' Ψαλμὸς χῦμα.

Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος των οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου καθάρισόν με.

Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω καὶ ἡ ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντὸς.

Ϲοὶ μόνω ἡμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαι σε.

Ἴδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἡγάπησας τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ραντεῖς με ὑσσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἄκουτεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην ἀγαλλιάσονται ὀστέα τεταπεινωμένα.

Ἄπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὸν κτίσον ἐν ἔμοὶ
ὁ Θεὸς καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνι-
σον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ
προσώπου σου καὶ τὸ Πνεῦμα σου
τὸ ἄγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἔμοῦ.

Ἄπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ
σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμο-
νικῷ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδούς σου
καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσιν.

Ρῦσαι με ἐξ αἰμάτων ὁ Θεὸς, ὁ
Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἀγαλ-
λιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαι-
οσύνην σου.

Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, καὶ
τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν
αἶνεσίν σου.

Οτι εἰ ἡθέλησας θυσίαν ἔδωκα
ἄν ὅλοκαυτώματα οὐκ εὔδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντε-
τριμμένον' καρδίαν συντετριμ-
μένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς
οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἄγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὔδοκίᾳ
σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω
τὰ τείχη Ιερουσαλήμ.

Τότε εὔδοκήσεις θυσίαν δικαι-
οσύνης ἀναφορὰν καὶ ὅλοκαυ-
τώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσια-
στήριόν σου μόσχους.

Ἔχος β'

Δόξα Πατρὶ...

Ταῖς τῆς Θεοτόκου, πρεσβείαις
Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη, τῶν
ἔμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν...

Ταῖς τῆς Θεοτόκου, πρεσβείαις
Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη, τῶν

ἔμῶν ἐγκλημάτων.

Ἔχος β'

Σπέχ. **Ἐ**λέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ
τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλει-
ψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἔιδόμελον. **Ἔ**χος β'

Εύαγγελίζεται ὁ Γαβριὴλ τῇ Κε-
χαριτωμένῃ σήμερον. Χαῖρε
ἀνύμφευτε Κόρη καὶ ἀπειρόγαμε,
μὴ καταπλαγῆς τῇ ἔνη μου μορφῇ,
μηδὲ δειλιάσῃς, Ἀρχάγγελός εἰμι,
ὅφις ἐξηπάτησεν Εὕαν ποτέ, νῦν
εύαγγελίζομαι σοι τὴν χαράν, καὶ
μενεῖς ἄφθορος, καὶ τέξῃ τὸν
Κύριον Ἀχραντε.

Σᾶσον ὁ Θεὸς τὸν λαὸν σου...

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.
Κύριε, ἐλέησον. (δ)

Ἐλέει καὶ οἰκπρωμοῖς...

Κανὼν α', Ωδὴ α'

Ἔχος δ'

Ο Εἱρμὸς

Ἄνοίξω τὸ στόμα μου καὶ πλη-
ρωθήσεται Πνεύματος, καὶ λόγον
ἐρεύξομαι, τῇ Βασιλίδι Μητρὶ, καὶ
όφθήσομαι, φαιδρῶς πανηγυρίζων,
καὶ ἄσω γηθόμενος, ταύτης τὴν
Σύλληψιν. (δ)

Ἄδέτω σοι Δέσποινα, κινῶν τὴν
λύραν τοῦ Πνεύματος, Δαυΐδ ὁ
Προπάτωρ σου· Ἀκουσον θύγατερ,
τὴν χαριμόσυνον, φωνὴν τὴν τοῦ
Ἀγγέλου· χαρὰν γάρ μηνύει σοι,
τὴν ἀνεκλάλητον.

Ο Ἄγγελος

Βοῶ σοι γηθομενος· κλῖνον τὸ
οὖς σου καὶ πρόσχες μοι, Θεοῦ κα-
ταγγέλλοντι, σύλληψιν ἄσπορον·
εῦρες χάριν γάρ, ἐνώπιον Κυρίου,

ἢν εᾶρεν οὐδέποτε, ἄλλη τις Πάναγνε.

Δόξα... Ή Θεοτόκος

Γνωσθήτω μοι Ἀγγελε, τῶν σῶν δημάτων ἡ δύναμις, πῶς ἔσται ὁ εἰρηκας; λέγε σαφέστατα, πῶς συλλήψουμαι, Παρθένος οὖσα Κόρη; πῶς δὲ καὶ γενήσομαι, Μήτηρ τοῦ Κτίστου μου;

Καὶ νῦν... Ό Αγγελος

Δολίως με φθέγγεσθαι, διαλογίζῃ ὡς ἔοικε· καὶ χαίρω θεώμενος, τὴν σὴν ἀσφάλειαν, θάρσει Δέσποινα· Θεοῦ γὰρ βουλομένου, ὁραδίως περαίνεται, καὶ τὰ παράδοξα.

Κανών α', Ωδὴ γ'

Ἄχος δ'

Ο Είρμος

Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους, Θεοτόκε, ἡ ζῶσα καὶ ἄφθονος πηγή, θίασον συγκροτήσαντας πνευματικόν, στερέωσον· καὶ τῇ σεπτῇ Συλλήψει σου, στεφάνων δόξης ἀξιώσον. (Δις)

Η Θεοτόκος

Ἐξέλιπεν Ἀρχων ἐξ Ἰούδα, ὁ χρόνος ἐφέστηκε λοιπόν, καθ' ὃν ἀναφανήσεται, ἡ τῶν ἐθνῶν ἐλπὶς ὁ Χριστός, σὺ δὲ πῶς τοῦτον τέξομαι, Παρθένος οὖσα, σαφήνισον.

Ο Αγγελος

Ζητεῖς παρ' ἐμοῦ γνῶναι Παρθένε, τὸν τρόπον συλλήψεως τῆς σῆς, ἀλλ' οὗτος ἀνερμήνευτος· τὸ Πνεῦμα δὲ τὸ Ἀγιον, δημιουργῷ δυνάμει σοι, ἐπισκιάσαν ἐργάσεται.

Δόξα... Ή Θεοτόκος

Ἡ ἐμὴ Προμήτωρ δεξαμένη, τὴν γνώμην τοῦ ὅφεως τρυφῆς, τῆς θείας ἐξωστράκισται· διὸ περ κάγὼ δέδοικα, τὸν ἀσπασμὸν τὸν ξένον σου, εὐλαβουμένη τὸν ὅλισθον.

Καὶ νῦν... Ό Αγγελος

Θεοῦ παραστάτης ἀπεστάλην, τὴν θείαν μηνύσων σοι βουλήν, τὶ με φοβῇ Πανάμωμε, τὸν μᾶλλόν σε φοβούμενον, τὶ εὐλαβῆ με Δέσποινα, τὸν σὲ σεπτῶς εὐλαβούμενον;

Συναπτὴ μικρά καὶ ἡ Ἐκφάνησις

Όπου εἶ δ Θεός ήμῶν,...

Κάθισμα

Ἄχος πλ. δ'

Αὐλῶν ποιμενικῶν

Ο Λόγος τοῦ Θεοῦ, ἐπὶ γῆς νῦν κατῆλθεν, ὁ Ἀγγελος βιῶν, τῇ Παρθένῳ ἐπέστη· Χαῖρε Εὐλογημένη, ἡ τὴν σφραγῖδα μόνη φυλάξασα, ἐν μήτρᾳ δεξαμένη, τὸν πρὸ αἰώνων Λόγον καὶ Κύριον, ἵνα ἐκ πλάνης σώσῃ ὡς Θεός, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Δόξα... Καὶ νῦν... τὸ αὐτὸ

Συναπτὴ μικρά καὶ ἡ Ἐκφάνησις

Σὺ γάρ εἶ δ Βασιλεύς...

Κοντάκιον

Ἄχος πλ. δ'

Αυτόμελον

Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ τὰ νικητήρια, ὡς λυτρωθεῖσα τῶν δεινῶν εὐχαριστήρια, ἀναγράφω σοι ἡ Πόλις σου Θεοτόκε· Ἀλλ' ὡς ἔχουσα τὸ κράτος ἀπροσμάχητον, ἐκ παντοίων με κινδύνων ἐλεύθερωσον, ἵνα κράζω σοι· Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Ό Οἶκος

Ἄγγελος πρωτοστάτης, ούρανόθεν ἐπέμφθη, εἰπεῖν τῇ Θεοτόκῳ τὸ Χαῖρε καὶ σὺν τῇ ἀσωμάτῳ φωνῇ, σωματούμενόν σε θεωρῶν Κύριε, ἔξιστατο καὶ ἵστατο, κραυγάζων πρὸς αὐτὴν τοιαῦτα.

Χαῖρε, δι' ᾧς ἡ χαρὰ ἐκλάμψει,
χαῖρε, δι' ᾧς ἡ ἀρὰ ἐκλείψει.

Χαῖρε, τοῦ πεσόντος, Ἄδαμ ἡ ἀνάκλησις, χαῖρε τῶν δακρύων τῆς Εὔας ἡ λύτρωσις.

Χαῖρε, ὅψος δυσανάβατον ἀνθρωπίνοις λογισμοῖς, χαῖρε, βάθος δυσθεώρητον καὶ Ἀγγέλων ὀφθαλμοῖς.

Χαῖρε, ὅτι ὑπάρχεις Βασιλέως καθέδρα, χαῖρε, ὅτι βαστάζεις τὸν βαστάζοντα πάντα.

Χαῖρε, ἀστὴρ ἐμφαίνων τὸν Ἡλιον, χαῖρε, γαστὴρ ἐνθέου σαρκώσεως.

Χαῖρε, δι' ᾧς νεουργεῖται ἡ κτίσις, χαῖρε, δι' ᾧς βρεφουργεῖται ὁ Κτίστης.

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Συναξάριον

Τῇ ΚΕ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, ὁ Εὐαγγελισμὸς τῆς Υπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ Ἀειπαρθένου Μαρίας.

Σπίχοι

Ὕγειλεν γίδην Ἅγγελος τῇ Παρθένῳ,

Πατρὸς μεγίστης Βουλῆς μέγαν.

Γήθεο τῇ Μαρίῃ ἔφατ' Ἅγγελος εἰκάδι πέμπτῃ.

Καὶ ἄμα τῷ λόγῳ τοῦ Ἀρχαγγέλου καὶ αὐτῆς, συνέλαβεν ὑπερφυῶς ἐν τῇ ἀχράντῳ γαστρὶ τὸν γίδην καὶ Λόγον τοῦ Θεοῦ.

Ἄυτῷ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αιῶνας. Ἀμήν.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ (Τῆς ἑορτῆς 25-03).

Ωρὴ α' Ἡχος δ'

Ἄνοιξω τὸ στόμα μου καὶ πληρωθήσεται Πνεύματος καὶ λόγον ἐρεύξομαι τῇ βασιλίδι Μητρὶ· καὶ ὀφθήσομαι φαιδρῶς πανηγυρίζων καὶ ἀσω γηθόμενος ταύτης τὴν σύλληψιν.

Ωρὴ γ'

Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους, Θεοτόκε, ἡ ζῶσα καὶ ἀφθονος πηγή, θίασον συγκροτήσαντας πνευματικόν, στερέωσον· καὶ τῇ σεπτῇ συλλήψει σου στεφάνων δόξης ἀξίωσον.

Ωρὴ δ'

Ο καθήμενος ἐν δόξῃ ἐπὶ θρόνου Θεότητος, ἐν νεφέλῃ κούφῳ ἥλθεν Ἰησοῦς ὁ ὑπέρθεος, τῇ ἀκηράτῳ Παρθένῳ, καὶ διέσωσε τοὺς κραυγάζοντας· Δόξα, Χοιστέ, τῇ δυνάμει σου.

Ωρὴ ε'

Ἐξέστη τὰ σύμπαντα ἐπὶ τῇ θείᾳ δόξῃ σου· σὺ γάρ, ἀπειρόγαμε Παρθένε, ἔσχες ἐν μήτρᾳ τὸν ἐπὶ πάντων Θεὸν καὶ τέτοκας ἄχρονον γίόν, πᾶσι τοῖς ὑμνοῦσί σε σωτηρίαν βραβεύοντα.

Ωρὴ ζ'

Ἐβόησε προτυπῶν τὴν ταφὴν τὴν τριήμερον ὁ προφήτης Ἰωνᾶς ἐν τῷ κήτει δεόμενος· Ἐκ φθορᾶς με ῥῦσαι, Ἰησοῦ, βασιλεῦ τῶν δυνάμεων.

Ωδὴ ζ!

Ούκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει οἱ θεόφρονες παρὰ τὸν κτίσαντα· ἀλλὰ πυρὸς ἀπειλὴν ἀνδρείως πατήσαντες χαίροντες ἔψαλλον· Υπερύμνητε, ὁ τῶν πατέρων Κύριος καὶ Θεός, εὐλογητὸς εἰ.

Ωδὴ η!

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον,

Ἄκουε, κόρη Παρθένε ἀγνή, εἰπάτω δὴ ὁ Γαβριὴλ Βουλὴν Ὑψίστου ἀρχαίαν, ἀληθινήν. Γενοῦ πρὸς ὑποδοχὴν ἐτοίμη Θεοῦ. Διὰ σοῦ γὰρ ὁ ἀχώρητος βροτοῖς ἀναστραφήσεται· διὸ καὶ χαίρων βοῶ· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον.

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτὸς...

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτὸς...

Κανὼν α', Ωδὴ θ'

Ἅγιος δ'.

Ο Είρμας

Σπίχ. Εὐαγγελίζου γῆ χαρὰν μεγάλην, αἰνεῖτε οὐρανοὶ Θεοῦ τὴν δόξαν.

Ώς ἐμψύχῳ Θεοῦ κιβωτῷ, φαυέτω μηδαμῶς χεὶρ ἀμυήτων. Χείλη δὲ πιστῶν τῇ Θεοτόκῳ ἀσιγήτως· Φωνὴν τοῦ Ἀγγέλου ἀναμέλποντα, ἐν ἀγαλλιάσει βοάτῳ· Χαῖρε Κεχαριτωμένη ὁ Κύριος μετά σοῦ».

Σπίχ. Εὐαγγελίζου γῆ χαρὰν μεγάλην, αἰνεῖτε οὐρανοὶ Θεοῦ τὴν δόξαν.

Ὑπὲρ ἔννοιαν συλλαβοῦσα Θεόν, τῆς φύσεως θεσμοὺς ἔλαθες

Κόρη. Σὺ γὰρ ἐν τῷ τίκτειν τὰ μητέρων διέδρας. Ρευστὴ φύσις περ καθεστηκοῦσα· ὅθεν ἐπαξίως ἀκούεις· Χαῖρε Κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Σπίχ. Εὐαγγελίζου γῆ χαρὰν μεγάλην, αἰνεῖτε οὐρανοὶ Θεοῦ τὴν δόξαν.

Πᾶς πηγάζεις γάλα Παρθένε ἀγνὴ; Οὐ φέρει ἔξειπεῖν γλῶσσα βροτεία· Ξένον γὰρ φύσεως ἐπιδείκνυσαι πρᾶγμα. Νομίμου γονῆς δρους ὑπερβαῖνον· ὅθεν ἐπαξίως ἀκούεις· Χαῖρε Κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Σπίχ. Εὐαγγελίζου γῆ χαρὰν μεγάλην, αἰνεῖτε οὐρανοὶ Θεοῦ τὴν δόξαν.

Μυστικῶς ταῖς ιεροτεύκτοις Γραφαῖς, Λαλεῖται περὶ σοῦ, Μῆτερ Ὑψίστου. Κλίμακα γὰρ πάλαι Ἰακὼβ σε προτυποῦσαν· Ἰδὼν ἔφη· Βάσις Θεοῦ αὕτη· ὅθεν ἐπαξίως ἀκούεις· Χαῖρε κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Δόξα...

Σπίχ. Εὐαγγελίζου γῆ χαρὰν μεγάλην, αἰνεῖτε οὐρανοὶ Θεοῦ τὴν δόξαν.

Θαυμαστὸν τῷ Ιεροφάντῃ Μωσῆς· Ἡ βάτος καὶ τὸ πῦρ ἔδειξε τέρας. Ζητῶν δὲ τὸ πέρας εἰς διάβασιν χρόνου. Ἐν Κόρῃ ἀγνῇ, ἔφη, κατοπτεύσω· ἦ ὡς Θεοτόκῳ λεχθείη· Χαῖρε κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Καὶ νῦν...

Σπίχ. Εὐαγγελίζου γῆ χαρὰν μεγάλην, αἰνεῖτε οὐρανοὶ Θεοῦ τὴν δόξαν.

Δανιήλ σε ὄρος καλεῖ νοητόν· Γεννήτριαν Θεοῦ ὁ Ἡσαΐας· Βλέπει δὲ ὡς πόκον Γεδεών, ὁ Δαυΐδ δέ, Ἀγίασμα φάσκει, πύλην δὲ σε ἄλλος· ὁ δὲ Γαβριήλ σοι κραυγάζει· Χαῖρε κεχαριτωμένη· ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Καταβασία

Wς ἐμψύχω Θεοῦ κιβωτῷ, φαυέτω μηδαμῶς χεὶρ ἀμυήτων. Χείλη δὲ πιστῶν τῇ Θεοτόκῳ ἀσιγήτως. Φωνὴν τοῦ Ἀγγέλου ἀναμέλποντα, ἐν ἀγαλλιάσει βοάτῳ· Χαῖρε Κεχαριτωμένη ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Συναπτή μικρά καὶ ἡ Ἔκφωνησις

Οτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἡχος β'

Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν

Aγγελικῶν δυνάμεων, Στρατηγὸς ἀπεστάλη, ἐκ Θεοῦ Παντοκράτορος, πρὸς Ἀγνὴν καὶ Παρθένον, εὐαγγελίσασθαι ξένον, καὶ ἀπόρρητον θαῦμα, ὅτι Θεὸς ὡς ἄνθρωπος, ἐξ αὐτῆς βρεφουργεῖται, ἄνευ σπορᾶς, ἀναπλάττων βρότειον ἄπαν γένος· Λαοὶ εὐαγγελίζεσθε, τὴν ἀνάπλασιν κόσμου.

Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν

Xαῖρε κατάρας λύτρωσις, τοῦ Ἀδὰμ Θεοτόκε, χαῖρε σεμνὴ Μητρόθεε, χαῖρε ἐμψυχε βάτε, χαῖρε λαμπάς, χαῖρε θρόνε, χαῖρε κλῖμαξ καὶ πύλη, χαῖρε τὸ θεῖον ὅχημα, χαῖρε κούφη νεφέλη, χαῖρε ναέ, χαῖρε στάμνε πάγχρυσε, χαῖρε ὄρος, χαῖρε σκηνὴ καὶ τράπεζα, χαῖρε Εὔας ἡ λύσις.

AINOI . Ἡχος α'.

Pᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις. Σοὶ πρέπει ὅμνος τῷ Θεῷ.

Aἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ Ἀγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ. Σοὶ πρέπει ὅμνος τῷ Θεῷ.

**Eiς τοὺς Αἴνους
ιστῶμεν Σπίχους δ'
καὶ Ψάλλομεν
Σπιχηρὰ Προσόμοια.**

Ἡχος α'. Τῶν οὐρανῶν ταχμάτων

Sπίχ. **A**ἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Tῶν οὐρανῶν ἀφίδων, ὁ Γαβριήλ καταπτάς, εἰς Ναζαρὲτ ἐπέστη, πρὸς Παρθένον Μαρίαν, βοῶν αὐτῇ τὸ Χαῖρε· συλλήψῃ Γίόν, τοῦ Ἀδὰμ ἀρχαιότερον, τὸν ποιητὴν τῶν ἀπάντων καὶ λυτρωτὴν, τῶν βιώντων σοι τὸ Χαῖρε Ἀγνή.

Sπίχ. **A**ἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἥχῳ, σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Tῶν οὐρανῶν ἀφίδων, ὁ Γαβριήλ καταπτάς, εἰς Ναζαρὲτ ἐπέστη, πρὸς Παρθένον Μαρίαν, βοῶν αὐτῇ τὸ Χαῖρε· συλλήψῃ Γίόν, τοῦ Ἀδὰμ ἀρχαιότερον, τὸν ποιητὴν τῶν ἀπάντων καὶ λυτρωτὴν, τῶν βιώντων σοι τὸ Χαῖρε Ἀγνή.

Sπίχ. **A**ἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργανῳ.

Ο Γαβριὴλ τῇ Παρθένῳ, τὸ Εὐαγγέλιον, ἐξ οὐρανοῦ κομίσας, ἀνεβόα τὸ Χαῖρε· συλλήψῃ ἐν γαστρὶ σου τὸν σοὶ χωρητόν, καὶ τῷ κόσμῳ ἀχώρητον, καὶ κυοφόρος ὁφθήσῃ τοῦ ἐκ Πατρός, πρὸ ἐωσφόρου ἀνατείλαντος.

Σπίχ. **Λ**ίνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αίνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Ο συναīδιος Λόγος, τοῦ προανάρχου Πατρός, μὴ χωρισθεὶς τῶν ἄνω, νῦν ἐπέστη τοῖς κάτω, δι’ ἄκραν εὔσπλαγχνίαν οἴκτον λαβών, τοῦ καθ’ ἡμᾶς ὀλισθήματος, καὶ τοῦ Ἀδὰμ τὴν πτωχείαν ἀναλαβών, ἐμορφώθη τὸ ἀλλότριον.

Δόξα Πατρὶ... ὁ β' χορός **Κ**αὶ νῦν... **Ὕ**χος β' Θεοτοκίου

Το ἀπ’ αἰῶνος μυστήριον, ἀνακαλύπτεται σήμερον, καὶ ὁ Γίδος τοῦ Θεοῦ, Γίδος ἀνθρώπου γίνεται, ἵνα τοῦ χείρονος μεταλαβών, μεταδῷ μοι τοῦ βελτίονος. Ἐφεύσθη πάλαι Ἀδάμ, καὶ Θεὸς ἐπιθυμήσας οὐ γέγονεν, ἀνθρωπος γίνεται Θεός, ἵνα Θεὸν τὸν Ἀδὰμ ἀπεργάσηται. Εὑφραινέσθω ἡ κτίσις, χορευέτω, ἡ φύσις, ὅτι Ἀρχάγγελος Παρθένῳ, μετὰ δέους παρίσταται, καὶ τὸ Χαῖρε κομίζει, τῆς λύπης ἀντίθετον. Ὁ διὰ σπλάγχνα ἐλέους ἐνανθρωπήσας, ὁ β' χορός Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Μεγάλη Δοξολογία

Ὕχος β'

Δόξα σοι τῷ δείξαντι τὸ φῶς. Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς

εἰρήνῃ, ἐν ἀνθρώποις εύδοκίᾳ.

Υμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Γίε μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἄγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Γίδος τοῦ Πατρός, ὁ αἴρων τὴν ἀμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἀμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρός, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Οτι σὺ εἰ μόνος Ἄγιος, σὺ εἰ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.

Καθ’ ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ὀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἰ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ’ ἡμᾶς, καθάπερ ἡλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἰ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἰ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἰ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Κύριε, καταφυγή ἐγενήθης ἡμῖν, ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα' Κύριε, ἐλέησόν με, ἵασαι τὴν ψυχήν μου, ὅτι ἡμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

὾τι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς, ἐν τῷ φωτί σου ὀψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἄθανατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἄθανατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἄθανατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα Πατρὶ καὶ Γεννητῇ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ὀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.

Ἄγιος Ἄθανατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἄγιος ὁ Θεός,

Ἄγιος Ἰσχυρός,

Ἄγιος Ἄθανατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἀπολυτίκιον.

Ὕχος δ'

Сήμερον τῆς σωτηρίας ἡμῶν τὸ Κεφάλαιον, καὶ τοῦ ἀπ' αἰῶνος Μυστηρίου ἡ φανέρωσις, ὁ Γεννητὸς Θεοῦ, Γεννητὸς τῆς Παρθένου γίνεται, καὶ Γαβριὴλ τὴν χάριν εὐαγγελίζεται. Διὸ (καὶ ἡμεῖς) σὺν αὐτῷ τῇ Θεοτόκῳ βοήσωμεν· Χαῖρε Κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

ΑΝΤΙΦΩΝΑ (τῆς ἑορτῆς)

Ἀντίφωνον Α'. Ὕχος β'.

Σπίχος α'. **Ο** Θεὸς τὸ κρῖμά σου τῷ Βασιλεῖ δός, καὶ τὴν δικαιοσύνην σου τῷ υἱῷ τοῦ βασιλέως.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ σῶσον ἡμᾶς.

Σπίχος β'. **Ἄ**ναλαβέτω τὰ ὄρη εἰρήνην τῷ λαῷ, καὶ οἱ βουνοὶ δικαιοσύνην.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ σῶσον ἡμᾶς.

Σπίχος γ'. **Ε**ὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας, τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ σῶσον ἡμᾶς.

Σπίχος δ'. **Ω**μοσε Κύριος τῷ Δαυΐδ ἀλήθειαν καὶ οὐ μὴ ἀθετήσει αὐτήν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ σῶσον ἡμᾶς

Δόξα Πατρί...Καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Ἀντίφωνον Β'.

Ὕχος β'!

Σπίχος α'. **Κ**αταβήσεται ὡς ὑετὸς ἐπὶ πόκον, καὶ ὥσεὶ σταγῶν ἡ στάζουσα ἐπὶ τὴν γῆν.

Сῶσον ἡμᾶς, Γεννητὸς Θεοῦ, ὁ δι' ἡμᾶς σαρκωθείς, ϕάλλοντάς σοι Ἄλληλούϊα.

Σπίχος β'. **Η**γίασε τὸ σκήνωμα αὐτοῦ ὁ Γεννητός.

Сῶσον ἡμᾶς, Γεννητὸς Θεοῦ, ὁ δι' ἡμᾶς σαρκωθείς, ϕάλλοντάς σοι Ἄλληλούϊα.

Σπίχος γ'. **Ο** Θεὸς ἐμφανῶς ἥξει, ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ οὐ παρασιωπήσεται.

Κῶσον ἡμᾶς, Γείτε Θεοῦ, ὁ δι' ἡμᾶς σαρκωθείς, ψάλλοντάς σοι Ἀλληλούϊα.

Σπίχος δ'. Ἄνατελεῖ ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ δικαιοσύνη, καὶ πλῆθος εἰρήνης.

Κῶσον ἡμᾶς, Γείτε Θεοῦ, ὁ δι' ἡμᾶς σαρκωθείς, ψάλλοντάς σοι Ἀλληλούϊα.

Δόξα Πατρὶ... Καὶ νῦν...

Ο μονογενὴς Γείδος καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ, ἀθάνατος ὑπάρχων, καὶ καταδεξάμενος, διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν, σαρκωθῆναι ἐκ τῆς ἀγίας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας, σταυρωθείς τε, Χριστὲ ὁ Θεός, θανάτῳ θάνατον πατήσας, Εἰς ὧν τῆς ἀγίας Τριάδος, συνδοξαζόμενος τῷ Πατρὶ καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, σῶσον ἡμᾶς.

Ἄντιφωνον Γ'

Σπίχος α'. Ἐσται τὸ ὄνομα αὐτοῦ εὐλογημένον εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὕχος δ'

Κήμερον τῆς σωτηρίας ἡμῶν τὸ Κεφάλαιον, καὶ τοῦ ἀπ' αἰῶνος Μυστηρίου ἡ φανέρωσις, ὁ Γείδος τοῦ Θεοῦ, Γείδος τῆς Παρθένου γίνεται, καὶ Γαβριὴλ τὴν χάριν εὐαγγελίζεται. Διὸ (καὶ ἡμεῖς) σὺν αὐτῷ τῇ Θεοτόκῳ βοήσωμεν· Χαῖρε Κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Σπίχος β'. Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραήλ, ὁ ποιῶν θαυμάσια μόνος.

Σπίχος γ'. Εὐλογημένον τὸ ὄνομα αὐτοῦ εἰς τὸν αἰώνα, καὶ εἰς τὸν αἰώνα τοῦ αἰῶνος.

Μικρὰ Εἰσοδος.

Ἐισοδικόν

Εύαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Κῶσον ἡμᾶς, Γείτε Θεοῦ, ὁ δι' ἡμᾶς σαρκωθείς, ψάλλοντάς σοι Ἀλληλούϊα.

Ἀπολυτίκιον

Ὕχος δ'

Κήμερον τῆς σωτηρίας ἡμῶν τὸ Κεφάλαιον, καὶ τοῦ ἀπ' αἰῶνος Μυστηρίου ἡ φανέρωσις, ὁ Γείδος τοῦ Θεοῦ, Γείδος τῆς Παρθένου γίνεται, καὶ Γαβριὴλ τὴν χάριν εὐαγγελίζεται. Διὸ (καὶ ἡμεῖς) σὺν αὐτῷ τῇ Θεοτόκῳ βοήσωμεν· Χαῖρε Κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Κοντάκιον

Ὕχος πλ. δ'. Αυτόμελον

Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ τὰ νικητήρια, ὡς λυτρωθεῖσα τῶν δεινῶν εὐχαριστήρια, ἀναγράφω σοι ἡ Πόλις σου Θεοτόκε· Ἀλλ' ὡς ἔχουσα τὸ κράτος ἀπροσμάχητον, ἐκ παντοίων με κινδύνων ἐλευθέρωσον, ἵνα κράζω σοι· Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Τρισάγιον Ἀποστόλου

Ἄγιος ὁ Θεός, ἄγιος ἴσχυρός, ἄγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. **γ'**

Δόξα Πατρὶ καὶ Γεῖῳ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμὴν.

Ἄγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δύναμις.

Ἄγιος ὁ Θεός, ἄγιος ἴσχυρός, ἄγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ

‘Ο Εύαγγελισμὸς τῆς Ὑπεραγίας Δεσποινῆς ἡμῶν Θεοτόκου καὶ Ἀειπαρθένου

Μαρίας.

Προκείμενον. Ὡχος γ.

Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον καὶ ἥγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου.

Σπίχ. “Οτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ.

Πρὸς Ἐβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα 2:11-18.

Ἄδελφοί, ὁ ἀγιάζων καὶ οἱ ἀγιαζόμενοι ἔξι ἐνὸς πάντες· δι’ ἣν αἰτίαν οὐκ ἐπαισχύνεται ἀδελφοὺς αὐτοὺς καλεῖν, λέγων· «Ἀπαγγελῶ τὸ ὄνομά σου τοῖς ἀδελφοῖς μου, ἐν μέσῳ ἐκκλησίας ὑμνήσω σε»· καὶ πάλιν· «Ἐγὼ ἔσομαι πεποιθώς ἐπ’ αὐτῷ»· καὶ πάλιν· «Ἴδοὺ ἔγὼ καὶ τὰ παιδία ᾧ μοι ἔδωκεν ὁ Θεός». Ἐπεὶ οὖν «τὰ παιδία» κεκοινώνηκε σαρκὸς καὶ αἵματος, καὶ αὐτὸς παραπλησίως μετέσχε τῶν αὐτῶν, ἵνα διὰ τοῦ θανάτου καταργήσῃ τὸν τὸ κράτος ἔχοντα τοῦ θανάτου, τοῦτ’ ἔστι τὸν διάβολον, καὶ ἀπαλλάξῃ τούτους, ὅσοι φόβῳ θανάτου διὰ παντὸς τοῦ ζῆν ἔνοχοι ἦσαν δουλείας. Οὐ γὰρ δήπου ἀγγέλων ἐπιλαμβάνεται, ἀλλὰ «σπέρματος Ἀβραὰμ» ἐπιλαμβάνεται. Ὁθεν ὥφειλε κατὰ πάντα τοῖς ἀδελφοῖς ὄμοιωθῆναι, ἵνα ἐλεήμων γένηται καὶ πιστὸς ἀρχιερεὺς τὰ πρὸς τὸν Θεόν, εἰς τὸ ἱλάσκεσθαι τὰς ἀμαρτίας τοῦ λαοῦ. Ἐν ᾧ γὰρ πέπονθεν αὐτὸς πειρασθείς, δύναται τοῖς πειραζομένοις βοηθῆσαι.

Ἄλληλούϊα. (γ) Ὡχος β'.

Καταβήσεται ὡς ὑετὸς ἐπὶ πόκον καὶ ὠσεὶ σταγῶν ἡ στάζουσα ἐπὶ τὴν γῆν.

Σπίχ. Ἔσται τὸ ὄνομα αὐτοῦ εὐλογημένον εἰς τοὺς αἰῶνας.

Καὶ καθεξῆς ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Ἱεροῦ Χρυσοστόμου

Εἰς τό, Ἐξαρέτως

Ὦχος δ.

Ὦ Είρμος

Εὐαγγελίζου γῆ χαρὰν μεγάλην, αἰνεῖτε οὐρανοὶ Θεοῦ τὴν δόξαν.

Ώς ἐμψύχω Θεοῦ κιβωτῷ, φαυέτω μηδαμῶς χεὶρ ἀμυήτων. Χείλη δὲ πιστῶν τῇ Θεοτόκῳ ἀσιγήτως. Φωνὴν τοῦ Ἀγγέλου ἀναμέλποντα, ἐν ἀγαλλιάσει βοάτω. Χαῖρε Κεχαριτωμένη ὁ Κύριος μετά σοῦ.

Κοινωνικὸν

Ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιών, ἥρετίσατο αὐτὴν εἰς κατοικίαν ἐαυτῷ. Ἄλληλούϊα.

Ὦχος β'

Εἴδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ἐλάβομεν Πνεῦμα ἐπουράνιον, εῦρομεν πίστιν ἀληθῆ, ἀδιαίρετον Τριάδα προσκυνοῦντες, αὕτη γὰρ ἡμᾶς ἔσωσεν.

Ἄμὴν ἀμὴν ἀμὴν, εἰς ἄφεσιν ἀμαρτιῶν καὶ εἰς ζωὴν τὴν αἰώνιον.

Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν αἰνέσεώς Κύριε, ὅπως ὑμνήσωμεν τὴν δόξαν σου, διτι ἡξίωσας ἡμᾶς τῶν ἀγίων σου μετασχεῖν μυστηρίων· τήρησον ἡμᾶς ἐν τῷ σῷ ἀγιασμῷ, ὅλην τὴν ἡμέραν μελετᾶν τὴν δικαιοσύνην σου. Ἄλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα.

Ὦχος β'

Είη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογη-
μένον ἀπό τοῦ νῦν καὶ ἔως τοῦ
αιῶνος. (τρίς)

Δοξολογία
Τάξις τῆς δοξολογίας
ἐπὶ τῇ ἐθνικῇ ἑορτῇ.

Ο Δάκονος· Εύλογησον, Δέσποτα.
Ο ιερεὺς· Εύλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν,
πάντοτε· νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αιῶνας τῶν αἰώνων.

Ο χορός· Ἀμήν.

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ - KONTAKION.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἔορτῆς.

Ὕχος δ^ρ.

Сήμερον τῆς σωτηρίας ἡμῶν τὸ
Κεφάλαιον, καὶ τοῦ ἀπ’ αἰῶνος
Μυστηρίου ἡ φανέρωσις, ὁ Γίδος
τοῦ Θεοῦ, Γίδος τῆς Παρθένου γίνε-
ται, καὶ Γαβριὴλ τὴν χάριν εὐαγγε-
λίζεται. Διὸ σὺν αὐτῷ τῇ Θεοτόκῳ
βοήσωμεν· Χαῖρε Κεχαριτωμένη, ὁ
Κύριος μετὰ σοῦ.

Κοντάκιον
Ὕχος πλ. δ^ρ
Αυτόμελον

Τῇ ὑπεριμάχῳ στρατηγῷ τὰ νι-
κητήρια, ὡς λυτρωθεῖσα τῶν
δεινῶν εὐχαριστήρια, ἀναγράφω
σοι ἡ Πόλις σου Θεοτόκε· Ἄλλ’ ὡς
ἔχουσα τὸ κράτος ἀπροσμάχητον,
ἐκ παντοίων με κινδύνων ἐλευ-
θέρωσον, ἵνα κράζω σοι· Χαῖρε,
Νύμφη ἀνύμφευτε.

Εἶτα σπίχους ἐκ τῆς δοξολογίας.

Δόξα σοι τῷ δείξαντι τὸ φῶς.
Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς
εἰρήνῃ, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκίᾳ.

Υμοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε,
προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν
σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν

μεγάλην σου δόξαν.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ
καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρός,
καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Εύλογητὸς εῖ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν
Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δε-
δοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς
αιῶνας. Ἀμήν.

Εύλογητὸς εῖ, Κύριε, δίδαξόν με
τὰ δικαιώματά σου.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς
γινώσκουσί σε.

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός,
Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κατόπιν αἱ ἔξῆς αἰτήσεις,
τῶν χορῶν ψαλλόντων ἐκ περιτροπῆς
ἀνὰ ἐν τριπλοῦν «Κύριε, ἐλέησον»,
ἐξαρέσει τῆς πέμπτης αἰτήσεως, ὅπου
ψάλλουν «Αἰωνία ἡ μνήμη» γ’,
καὶ τῆς ἑκτῆς, ὅπου ψάλλουν τὸ «Κύριε,
ἐλέησον» ἀνὰ δέκα ἀμοιβαδὸν τετράκις,
πραείᾳ τῇ φωνῇ.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ
μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου,
ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Χορός: Κύριε, ἐλέησον· (γ^ρ)

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὔσεβῶν
καὶ Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν.

Χορός: Κύριε, ἐλέησον· (γ^ρ)

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπι-
σκόπου ἡμῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν
Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Χορός: Κύριε, ἐλέησον· (γ^ρ)

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ εὔσεβοῦς
ἡμῶν Ἐθνους καὶ πάσης Ἀρχῆς καὶ
ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηράν,
θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχοίστου
ἡμῶν Στρατοῦ, καὶ ὑπέρ τοῦ
Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἐπὶ πλέον

συνεργήσαι καὶ κατευοδῶσαι αὐτοὺς ἐν πᾶσιν.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ μακαρίας μνήμης καὶ αἰωνίου ἀναπαύσεως πάντων τῶν ἐν τοῖς Ἱεροῖς ἡμῶν ἀγῶσιν ὑπὲρ πίστεως καὶ πατρίδος ἀγωνισαμένων καὶ πεσόντων καὶ ὑπέρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτοῖς πᾶν πλημμέλημα ἔκουσιόν τε καὶ ἀκούσιον.

Χορός: **Ἄ**ιωνία ἡ μνήμη· αἰωνία ἡ μνήμη· αἰωνία αὐτῶν ἡ μνήμη.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι τὴν ἀγίαν Ἑκκλησίαν καὶ τὴν πόλιν ταύτην, καὶ πᾶσαν πόλιν καὶ χώραν ἀπὸ ὀργῆς, λοιμοῦ, λιμοῦ, σεισμοῦ, καταποντισμοῦ, πυρός, μαχαίρας, ἐπιδρομῆς ἀλλοφύλων, ἐμφυλίου πολέμου, καὶ αἱφνιδίου θανάτου, ὑπὲρ τὸν ἵλεων, εὑμενῆ καὶ εὑδιάλακτον, γενέσθαι τὸν ἀγαθὸν καὶ φιλάνθρωπον Θεὸν ἡμῶν, τοῦ ἀποστρέψαι καί, διασκεδάσαι πᾶσαν ὀργὴν καὶ νόσον, τὴν καθ' ἡμῶν κινουμένην, καὶ ὁύσασθαι ἡμᾶς ἐκ τῆς ἐπικειμένης δικαίας αὐτοῦ ἀπειλῆς, καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Χορός: **Κ**ύριε, ἐλέησον· (**μ'** 40) **τετράκις ἀνά 10**

Ἐτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τοῦ εἰσακοῦσαι Κύριον τὸν Θεὸν φωνῆς τῆς δεήσεως ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν, καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Χορός: **Κ**ύριε, ἐλέησον· (**γ'**)

Ἐπάκουσον ἡμῶν, ὁ Θεός, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἡ ἐλπὶς πάντων τῶν περάτων τῆς γῆς καὶ τῶν ἐν θαλάσσῃ μακράν, καὶ ἵλεως, ἵλεως

γενοῦ ἡμῖν, Δέσποτα ἐπὶ ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Χορός: **Κ**ύριε, ἐλέησον· (**γ'**)

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τὰ σύμπαντα τῷ σῷ κράτει συνέχων τῇ θείᾳ σου καὶ πανσθενεῖ βουλῇ κυβερνῶν, ὁ ἐκάστῳ ἔθνει τὰς ἴδιας ὁριθεσίας θέμενος, τὸ δὲ εὔσεβές ἡμῶν "Εθνος ἐξαιρέτως εὐεργετήσας, τὴν ἐπίγνωσιν τῆς σῆς ἀληθείας αὐτῷ χαρισάμενος, καὶ πρὸς τὸ φῶς τῆς ἀληθοῦς ἡμῶν θρησκείας καθιδηγήσας, ἐξ αὐτοῦ δὲ μεγάλους τῆς Ἑκκλησίας πατέρας καὶ διδασκάλους ἀναδείξας, καὶ ἐλεύθερον μὲν αὐτὸν ἐπὶ αἰῶνας διατηρήσας τῇ θείᾳ σου χάριτι, δουλωθὲν δὲ στηρίξας καὶ διασώσας καὶ εἰς ἐλεύθερον αὗθις βίον αὐτὸν ἐξαναστήσας, Αὐτός, πανάγιε Δέσποτα, πρόσδεξαι τὰς εὐχαριστηρίους ἡμῶν δεήσεις ἐπὶ τῇ ἀπελευθερώσει καὶ τῇ παλιγγενεσίᾳ αὐτοῦ. Καὶ τὰς μὲν ψυχὰς τῶν ὑπὲρ Πίστεως καὶ Πατρίδος ἥρωϊκῶς ἀγωνισαμένων καὶ ἐνδόξως ἐν τοῖς Ἱεροῖς ἡμῶν ἀγῶσι πεσόντων ἡ ὑπὸ τῶν πολεμίων ἀναιρεθέντων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν μετὰ τῶν ἀπ' αἰῶνός σοι εὐαρεστησάντων ἀνάπταυσον. Ἡμᾶς δὲ πάντας ἀξίους τῆς ἐλευθερίας ἀνάδειξον, ἐν εἰρήνῃ καὶ ὅμονοίᾳ διατήρησον καὶ εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν καὶ σοὶ εὐάρεστον καθιδηγήσον, τοὺς πιστοὺς ἄρχοντας ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ ὅμονοίᾳ διατήρησον καὶ λάλησον ἀγαθὰ ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν ὑπὲρ τῆς Ἑκκλησίας σου καὶ παντὸς τοῦ

λαοῦ σου. Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεὺς τῆς εἰρήνης καὶ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γίῳ καὶ τῷ Ἅγιῷ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων,

Ἄμην.

Ἀπόλυσις

Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, δόξα σοι.

Δόξα Πατρὶ καὶ Γίῳ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον. Πάτερ Ἅγιε, εὐλόγησον.

Ο δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν ἐκ Πνεύματος ἀγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου σαρκωθῆναι καταδεξάμενος Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἀγίας αὐτοῦ Μητρός, ἵς τὸν Εὐαγγελισμὸν ἔօρτάζομεν· δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων, ἐπουρανίων δυνάμεων ἀσωμάτων· ἴκεσίαις τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου, προφήτου προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἀγίων, ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων, τῶν ἀγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων· τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν· τοῦ ἀγίου (τοῦ ναοῦ)· τῶν ἀγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἀννης· καὶ πάντων τῶν ἀγίων, ἐλεήσαι καὶ σώσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος. Δι' εὐχῶν τῶν ἀγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς

ἡμῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἄμην.

Ἀπόλυσις

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων

Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια

ἔγινε ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη

Ιεροψάλτη

στὸν Ι.Ν. Ἅγιου Γεωργίου

Κουλούρας Βέροιας.